

"הַשְׁכִּינָה "לְעוֹלָם אִין הַשְׁכִּינָה
זָה מִפּוֹתֵל מִעֲרָבִי!"
(מִדְרָשׁ רַבָּה שְׁמוֹת ב, ב)

וְהַפּוֹתֵל

ב"ה, גליון י"ג שנה ב'
תשרי תשנ"ב לפ"ק

פּוֹלֵי מִעֲרָבָה גָּזְרוּ מִן שְׁמֵנָה דְלָא יַחֲרִיב לְעוֹלָם לְמַה שִּׁשְׁכִּינָה בְּמִעֲרָב.
(מִדְרָשׁ רַבָּה אִיכָה א, ל"א)

**קְדוֹשׁ הַמַּקְדֵּשׁ
וִירֵרוֹשָׁלַיִם מִפְּנֵי
הַשְׁכִּינָה, וְשִׁכִּינָה
אֵינָה בַּטְּלָה!**

(טז) ולמה אני אומר במקדש וירושלים
קדושה ראשונה קדשה לעתיד לבוא
ובקדושת שאר א"י לענין שביעית
ומעשרות וכיוצא בהן לא קדשה לעתיד
לבוא לפי שקדושת המקדש וירושלים
מפני השכינה ושכינה אינה בטלה והרי
הוא אומר והשמותי את מקדשיכם
ואמרו חכמים אע"פ ששוממין בקדושתן
הן עומדים אבל חיוב הארץ בשביעית
ובמעשרות אינו אלא מפני שהוא כבוש
רבים וכיון שנלקחה הארץ מידיהם בטל
הכבוש ונפטרה מן התורה ממעשרות

ומשביעית שהרי אינה מן ארץ ישראל
וכיון שעלה עזרא וקדשה לא קדשה
בכיבוש אלא בחזקה שהחזיקו בה
ולפיכך כל מקום שהחזיקו בה עולי בבל
ונתקדש בקדושת עזרא השנייה הוא
מקודש היום ואע"פ שנלקח הארץ ממנו
וחייב בשביעית ובמעשרות על הדרך
שביארנו בהלכות תרומה.

(רמב"ם יד החזקה – הלכות בית הבחירה פרק ו' הלכה ט"ז)

